

Att se och känna Gud To see and know God

Christian Science Sentinel, 15.3, 2010

Basil Hoffman

Jag var ateist. Det hade jag varit sedan jag avslutat högskolan. Jag hade ingen religion i mitt liv och var övertygad om att det inte fanns någon Gud. Mer än 30 år utan någon som helst kontakt med Gud – det trodde jag i alla fall.

Så hände något som ändrade mitt liv för alltid.

Under några år hade jag haft darrningar i högerhanden. När jag först började känna av detta hade jag fortfarande inte fyllt 30, men satte darrningarna i samband med att jag höll på med tyngdlyftning. Efter ett pass gick det alltid en stund när jag inte kunde hålla ordentligt tag om saker med höger hand. När åren gick, utvecklades detta till verkliga skakningar som stadigt förvärrades. Andra medlemmar i familjen, min mor, två av hennes systrar och min morfar hade haft liknande symptom, inklusive svåra skakningar.

Jag var högerhänt, men som skådespelare till yrket lärde jag mig att dölja darrningarna. Jag höll i saker, jag stoppade handen i fickan. Jag tror inte att någon visste, absolut inte när jag arbetade. Men när jag var något över 30 använde jag nästan enbart vänster hand när jag skrev eftersom det gjorde alltför ont och blev svårt om jag skrev med höger hand.

Under tiden hade jag gift mig, och min fru var religiös. Hon studerade Kristen Vetenskap, som jag tyckte var rätt knasigt. Från min synvinkel som ateist tyckte jag det var bara flummigt. Men jag tolererade det, och hon tolererade tålmodigt min ateism. Vi diskuterade inte religion eller Gud särskilt mycket, men hon visste vad jag tyckte.

Till slut blev skakningarna mycket svåra, och en god vän som var kirurg rekommenderade en ortopedisk kirurg som jag uppsökte. Ortopeden diagnostiserade skakningarna och svagheten i handen som "Fokal dystoni", och han skev ut en medicin. Den var väldigt dyr, och mitt tillstånd förbättrades inte. Medicinen hjälpte inte alls.

En dag när min fru och jag kom hem skakade min hand så svårt att jag inte kunde sätta nyckeln i låset. Och hon sade: "Hör du, du måste göra något... Jag vill att du besöker en praktiserande i Kristen Vetenskap." Och det där hade jag fått höra flera gånger. Så till slut sade jag: "OK, jag gör det." Jag gick med på det bara för att hon skulle sluta tjata.

Jag viste inte vad en praktiserande i Kristen Vetenskap gjorde, utom att jag kände till teorin att människor gick till dessa praktiserande och blev friska.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@csp.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Så jag avtalade en tid och gick hem till denna praktiserande. Det kändes som att ge sig in i det okända. Jag hade inte en tanke på att jag skulle kunna få någon hjälp. Hon talade med mig i ungefär 20 minuter sedan jag hade beskrivit symptomen för henne. Jag förklarade att det kunde vara ärftligt, att många andra medlemmar i familjen led av samma åkomma, att två av mina mostrar hade den. Jag sade att jag hade haft svårigheter att skriva, smärta och darrningar i flera år. Vad hon sade till mig var att jag inte kunde ärva något från min morfar eller min mor, utan att hela mitt arv kom från Gud, eftersom Gud var min fader.

Jag begrep ingenting av detta. Jag blev inte klok på vad hon menade. Men sedan den praktiserande hade talat med mig gav hon mig en penna och ett papper och bad mig skriva något med höger hand. Och det gjorde jag! För första gången på många år skrev jag utan svårigheter, utan smärta, utan darrningar. Min hand darrade inte längre. Jag skrev utan ansträngning. *Jag var frisk.*

Efter mitt helande – och jag menar omedelbart efter mitt helande – upptäckte jag att mitt tänkande hade genomgått en förändring. Det var inte som att jag litet grand hade tänkt att Gud kanske var möjlig och sedan efter helandet tänkte: ”Tja, då kanske det faktiskt finns en Gud.” Det var inte i närheten av att vara så vagt. Jag var lika säker på Guds existens efter helandet som jag varit på Guds icke-existens före helandet. Det var som om en lampa hade tänts i ett kolsvart rum. Det var omedelbart.

Jag tror jag var ateist antingen för att ingen hade gett mig bevis på Guds existens eller för att jag bara inte tänkt på Gud eftersom jag ingenstans hade sett Honom. Men från och med helandet ”såg” jag Gud. För mig hade Gud, på ett sätt, tagit formen av en återställd hand. Jag kunde se på min perfekt fungerande högerhand och veta att jag såg Gud i verksamhet.

Utan detta helande är jag säker på att jag fortfarande skulle vara ateist. Jag är säker på det, eftersom jag inte skulle ha fått ett så dramatiskt bevis på Guds existens och makt.

Jag frågade den praktiserande vad jag behövde göra för att förstå hur det här helandet hade gått till. Hon sade att jag behövde köpa mina egna exemplar av Bibeln och *Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften* av Mary Baker Eddy. Så det gjorde jag. Jag läste dem båda. Det tog lång tid för mig att läsa Bibeln, och inte lika långa tid att läsa *Vetenskap och hälsa*, fast jag behövde börja förstå saker och komma in i vad det handlade om. Människor som har läst Mary Baker Eddys arbeten sedan de var barn förstår kanske inte att det inte är lätt att läsa dem förrän man har knäckt ”koden” – jag menar, man måste öppna sitt hjärta och läsa med sitt andliga sinne. Till slut knäckte jag koden, började resonera andligt, och allt började bli begripligt. Men för en människa som aldrig har tänkt en andlig tanke är till exempel de här orden ur *Vetenskap och hälsa* först rätt svåra att förstå: ”människan [är] icke materiell; hon är andlig” (s. 468).

Människor som frågat mig om mitt helande har ofta sagt något som: ”Tja, man kan acceptera vad som helst om man har tillräckligt mycket tro.” Men jag hade ingen tro. Och jag förklarar det för människor genom att säga: ”Den praktiserandes vetskap om vad som var sant om mig hade mer makt än något jag trodde var sant. Om det krävdes tro skulle jag fortfarande vara ateist. Jag behöver inte tro eftersom jag har bevis.”

Det intressanta är att min naturliga högerhänta handstil idag inte bara är bättre än min vänsterhänta – den är bättre än den någonsin var innan symptomen fick mig att börja skriva med vänster hand.

Min livsstil idag skiljer sig väldigt mycket från hur den var förut. För det första vaknar jag varje morgon med stor tacksamhet till Gud för mitt liv, min hälsa, de erfarenheter jag får, de gåvor livet skänker och för mitt arbete. Sedan min omvändelse till kristendomen skulle jag säga att jag helt enkelt på många sätt är en ny människa. Jag vet att jag leds framåt varje ögonblick. Jag lyssnar till Gud i alla situationer.

Jag kan berätta om ett annat helande jag fick som resultat av vad jag lärde mig i Kristen Vetenskap. Jag gick till en optiker för ungefär ett år sedan. Jag gick för att jag ville byta mina solglasögon. Jag hade flera par glasögon men kunde inte se med ett enda av dem. Hon bad att jag skulle ta med mig mina glasögon, så det gjorde jag. Hon sade: "Nja, det här är inte dina glasögon." Jag sade: "Jo, det är det." Hon frågade: "Jasså, har du opererat ögonen?" Jag sade: "Nej." Hon sade: "Så, vad hände med dina ögon? De är annorlunda – starkare, bättre, annorlunda." Jag svarade: "Jag slutade använda glasögon och jag visste att jag skulle kunna se."

Jag har haft körkort sedan jag var 14. Mitt första körkort föreskrev att jag måste bära glasögon. Men det körkort som jag fick i år är det första körkort jag någonsin har haft som inte innebär ett krav på glasögon eller linser. Det enda jag någonsin gjort åt mina ögon är att tacka Gud för mina fullkomliga ögon och min fullkomliga syn. Och jag visste att detta var sanningen. Som ett resultat av detta har min syn fortsatt att förbättras. Jag måste vara fullkomlig till alla delar, liksom Gud är fullkomlig. Min syn måste vara perfekt.

När jag var ateist, trodde jag att jag inte hade någon som helst förbindelse med Gud. Jag hade fel. Nu vet jag att jag aldrig har varit skiljd från Gud. Gud har alltid varit närvarande i mitt liv, till och med när jag förnekade Hans existens. Nu ser jag hur Han har lett mig och skänkt mig rika gåvor varje dag utan min hjälp, utan att jag gett mitt medgivande och, tyvärr, utan att jag varit tacksam. Jag fortsätter att bli påmind om de stora gåvor jag fått från Gud under dessa "förlorade" år och jag tackar om och om igen när jag minns dem, och det är ofta. Nu ser jag Gud och Hans godhet, makt och kärlek överallt mitt liv.